

Geef de schuld maar aan de butler

Blijspel in drie bedrijven

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEEF DE SCHULD MAAR AAN DE BUTLER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2009 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLLEN:

Roderick, ongeveer 35 jaar

Koen, ongeveer 35 jaar

Sophie, 25-30 jaar

Roosmarijn, ongeveer 60 jaar

Lise, 30-35 jaar

Violet, leeftijd maakt niet uit

Miep, 45 jaar plus

EERSTE BEDRIJF

Roderick zit op de bank met een biertje in zijn hand. De bank is niet herkenbaar als bank. Hij ligt helemaal vol rommel. De hele huiskamer is een ongelooflijke troep. De telefoon gaat. Roderick reageert niet. De telefoon rinkelt maar door. Net zolang tot deze stopt. Dan gaat Roderick zijn mobiele telefoon. Hij kijkt naar het scherm en trekt een alleszeggend gezicht.

Roderick: *(neemt op)* Moeder, wat een verrassing. *(luistert)* Klopt, ik ben aan het werk. *(luistert)* Gaat wel... Dat zal helaas niet gaan, moeder. Vanavond heb ik een afspraak. Nee, een zakenafspraak... Ja moeder, dat weet ik. Ik ben ermee bezig... Moeder, zodra ik een goede vrouw heb gevonden, zal ik u direct op de hoogte stellen. Hoe is het met vader?... Nou, nu u erover begint, er zijn wat problemen met mijn bank. Mijn loon is een aantal keren verkeerd gestort, dus mijn rekening is nagenoeg leeg... Ja, zou u hem dat willen vragen? Dat geeft me dan weer even lucht. En natuurlijk betaal ik hem alles terug... Ja moeder. Ik moet weer verder. Goed... Dag moeder. *(hangt op)* Pff, moeders! Maar de pa-bank is nog niet leeg. *(er wordt hard op de buitendeur (rechtsachter) geklopt. Roderick schiet overeind, geschrokken)* Welke zot staat daar als een gek op mijn achterdeur te bonzen? *(bonzen houdt aan – Roderick gaat rechtsachter af en komt terug met Miep)* Buurvrouw, ik heb echt geen tijd. Ik was net druk met...

Miep: Jongen, ik moet je spreken.

Roderick: Buurvrouw, ik moet echt...

Miep: Het gaat over Karel, je weet wel, de overbuurman. Hij is er gisteren uitgezet door zijn vrouw. Zo de straat op gesmeten. Kleren achter hem aan gegooid en gewoon weggestuurd. Je kent me, ik bemoei me er verder niet mee, maar ik ben toch wel even verhaal gaan halen vanmorgen. Suus helemaal overstuur. Karel had zich gisteren weer helemaal klem gezopen en was met z'n auto de garage ingereden. Nou ja, ingereden... Hij ging dwars door de garagedeur heen. Hij was zo dronken dat hij de deur niet open had gemaakt. Niet alleen zijn eigen auto total loss, maar ook de fietsen van Suus en hun dochter. Nou, dat is toch vreselijk?

Roderick: Heel vreselijk buurvrouw. Maar als u het niet erg vindt, ik wil weer verder.

Miep: Dat arme mens. En die fietsen, helemaal naar de Filistijnen. Maar dat zegt ze zelf ook, dat is nog niet het ergste, ze vindt het veel erger dat Karel nu weg is.

Roderick: Dat heeft ze toch zelf gedaan?

Miep: Zo moet je dat toch niet zien, Roderick? Het was de laatste druppel, dat wel, maar het is haar man en ze houdt van hem.

Roderick: Ze hebben een AA-groep in de stad.

Miep: AA, waar heb jij het nou over?

Roderick: Anonieme Alcoholisten. Kan Karel leren van de drank af te blijven.

Miep: Vertel dat Karel maar. Hij wil toch niet luisteren.

Roderick: Ik denk, buurvrouw, dat u dat prima met hem kan overleggen. (*duwt buurvrouw richting linksvoor*) Dat lukt u...

Miep: Roderick, ik bemoei me nooit ergens mee. Hier wil ik me dus eigenlijk ook niet mee bemoeien. Dus dit moeten ze zelf oplossen.

Roderick: Ook goed. Dan ga ik nu weer aan de slag, hè?

Miep: Of zal ik toch even met Karel gaan praten. Voor Suus...

Roderick: Dat is een goed idee, buurvrouw.

Miep: Maar zodadelijk zien ze me als bemoeizuchtig.

Roderick: U wilt ze toch helpen?

Miep: Dat is waar. Ja, Roderick. Dat ga ik doen. Ik ga ze helpen. Dank je wel voor je tips.

Roderick: Graag gedaan, buurvrouw. (*weet haar eindelijk af te duwen – komt weer terug en gaat weer op de bank liggen*) Nee, ze bemoeit zich nooit ergens mee. Echt nooit... Ons wandelend roddelblad. Ze zou het prima doen bij de Privé of de Story met d'r supersonische bemoeizucht en haar infrarode kijker. (*zucht*) Hè, eindelijk rust. (*de bel gaat*) Heb je Miep natuurlijk weer. Echt niet dat ik nog een keer opendoe. (*bel gaat nog een keer*) Laat maar staan! Ze gaat vanzelf wel weer weg. (*de bel gaat nog een keer, dan klinkt de mobiele telefoon van Roderick weer – hij neemt met een brede lach op*) Ha die Koen... Oh, sta jij voor de deur? Ik dacht dat buurvrouw Miep hopeloos stond aan te bellen. Ik kom eraan. (*hangt op – staat zuchtend en kreunend op en gaat af via linksachter*)

Koen: (*loopt voor Roderick uit naar binnen*) Rick, jongen, je moet me helpen.

Roderick: Dat klinkt niet erg aantrekkelijk.

Koen: Het is maar voor een paar dagen.

Roderick: Wat schuift het?

Koen: Man, je weet dat ik geen cent te makken heb. Maar ik doe iets terug, dat beloof ik je.

Roderick: O.k., ik hoor je aan.

Koen: Mooi!

Roderick: Maar ik zeg nog geen 'ja'.

Koen: Mij best. Ik... eh... Het zit zo. Ik... eh... ik wil je huis lenen.

Roderick: Hè?

Koen: Voor... hooguit een week.

Roderick: Wat bedoel je precies met 'lenen'?

Koen: Kijk, zaterdag heb ik een vrouw ontmoet. Een fantastische, prachtige vrouw. Het klikte! Echt zo goed. Dit heb ik nog nooit gevoeld.

Roderick: Dus...?

Koen: Nou ze... eh... ik heb een beetje... zeg maar... overdreven.

Roderick: Vertel eens iets nieuws.

Koen: Het was iets meer dan een beetje. (*Roderick kijkt Koen wantrouwig aan*) Ik heb haar verteld dat ik een groot huis bezit... met een zwembad in de tuin. En dat ik een enorme garage had met een oldtimer en een Porsche erin.

Roderick: En toen dacht je natuurlijk, mijn vriend heeft zo'n huis. En hij heeft die auto's. En ach, die logeert wel even ergens anders.

Koen: Je hoeft maar een weekje in mijn flat.

Roderick: Koen, ik heb hier een huiskamer van zestig vierkante meter, acht kamers en twee badkamers. Waarom zou ik voor mijn lol in jouw miniflatje zonder centrale verwarming en een kapotte koelkast verblijven?

Koen: Het is daar in ieder geval opgeruimd. Dat kun je van dit huis niet zeggen.

Roderick: Volgende probleem. Vrouwen houden niet van troep. En mijn huis is, zoals je zelf al zegt, niets anders dan troep. Ik ben het levende voorbeeld van troep.

Koen: Dat ruimen we natuurlijk eerst op.

Roderick: We?

Koen: Zei ik 'we'? Ik bedoel natuurlijk 'ik'.

Roderick: Jij wilt zeggen dat je deze hele bende wilt opruimen, alleen maar voor die dame?

Koen: En je acht kamers en je keuken en je badkamers. Ik wil zelfs je zwembad en je tuin en oprit een grote beurt geven.

Roderick: O.k. het wordt al wat aantrekkelijker.

Koen: Maar je butler moet me wel helpen. Die leen ik, zeg maar, ook even van je.

Roderick: Koen, kijk eens om je heen! Denk je nu echt dat hier nog een butler rondloopt?

Koen: Waar is Bernard dan?

Roderick: Vertrokken.

Koen: En wie is er nu dan?

Roderick: Niemand! Ja... ik...

Koen: Maar jij ruimt nooit iets op.

Roderick: Misschien dat het er daarom zo keurig uitziet hier. (*met glimlach*) Maar, ik vang nog wel elke maand centjes van mijn ouwe. Die betaalt nog keurig voor Bernard.

Koen: Jij bent ook wel slecht, hè?

Roderick: Ik noem het liever... slim...

Koen: Maakt ook allemaal niet uit. Jij gaat een weekje in mijn flat, ik maak hier de boel aan kant en ik ontvang mijn Sophie.

Roderick: Heet ze Sophie?

Koen: Sophie Stevens.

Roderick: Toevallig!

Koen: Hoe bedoel je?

Roderick: Dat fotomodel heet toch ook zo?

Koen: Dit is het fotomodel.

Roderick: Wat? Bedoel je... bedoel je...? Ga jij daten met de echte Sophie Stevens?

Koen: De enige echte. Het fotomodel van nu. En van de toekomst. Ze kan nog zeker tien jaar mee.

Roderick: Mooi niet dat ik naar die flat van je ga. Ik blijf hier.

Koen: Rick, dat kan toch niet? Ze komt voor mij.

Roderick: (*met een hand op zijn rug en zijn kin omhoog*) Had mevrouw anders nog iets gewild? (*Koen kijkt vragend*) Wij hebben wijn uit bijna alle jaren. De voorraad gaat terug tot het jaar 1948.

Koen: Hé, wacht eens! Dat is eigenlijk een superidee. Jij wordt mijn butler.

Roderick: (*met hoofdknik*) At your service.

Koen: Ruim je de boel hier dan ook op?

Roderick: Wat denk jij nou wel? Nee, jij zorgt er in eerste instantie voor dat het huis opgeruimd en schoon is. En het zwembad en de tuin en de garage en de oprit. Ik speel de butler, zodra Sophie Stevens er is. Maar ik ga geen w.c.potten boenen. Dat doe jij maar als je haar even de stad in stuurt of als ze even weg is. Wow man, Sophie Stevens. Je kon geen betere uitkiezen.

Koen: En ze is niet alleen prachtig mooi. Ze is ook superintelligent en vriendelijk. Ze is echt perfect... Hoe staat jouw liefdesleven er eigenlijk voor?

Roderick: Ongeveer min 10.

Koen: Geen scharreltje aan je haakje op het moment?

Roderick: Wel een scharreltje. Een irritant scharreltje. Ik raak haar maar niet kwijt.

Koen: Hoe heet ze?

Roderick: Lise. Best een aardig ding, hoor. En niet lelijk. Maar verder, ik word doodnervus van haar.

Koen: Dumpen!

Roderick: Ja, moet ik nog doen. (*krijgt idee*) Oh, dat is even handig dat je er bent. Als Lise langskomt, kun jij mooi zeggen dat ik er niet ben. Dan koelt ze vanzelf af. Ideaal.

Koen: Dat is niet charmant van je, Rick.

Roderick: Als ik niet thuis ben, doe ik toch niets onaardigs?

Koen: Behalve dat je erover liegt.

Roderick: Koen, voor wat, hoort wat.

Koen: Best joh, ik houd haar wel bij je vandaan.

Roderick: Mooi. Wanneer komt Sophie?

Koen: Eh... dat weet ik niet precies. Maar het zal niet heel lang duren.

Roderick: (*laat zich op de bank ploffen*) Dan staat je een boel werk te wachten, jochie. Begin maar in de keuken. Er staat een klein beetje vaat. En er liggen wat pizzadozen. En de kasten zijn wel aan een schoonmaakbeurt toe. Nou ja, eigenlijk is het er hartstikke netjes, maar je moet er wel even met een lapje doorheen.

Koen: Je bent een smeerlap.

Roderick: Hup hup, Koenemeloen. Het werk wacht!

Koen: Zoek jij dan zo nog wel even zo'n pinguïnjas op?! Ik wil een echte ouderwetse butler.

Roderick: (*legt voeten op de tafel*) Bien sur, monsieur!

Koen: En ik waarschuw je. Als je probeert Sophie voor mijn neus weg te kapen, vertel ik aan je moeder dat je geen butler meer hebt...! (*af naar keuken, rechtsvoor*)

Roderick: Lekkere vriend. En ook zo vol van vertrouwen. Goed, op zoek naar een pinguïnpak. Ik ben ook gek ook eigenlijk dat ik hieraan meedoe... Maar ja, Sophie Stevens... (*af via linksachter*)

(het podium is een tijdje leeg. Koen komt terug op uit de keuken. Hij sjouwt met vuilniszakken en gaat linksachter af. Even later komt hij terug met Lise)

Koen: Wat ik je al zei, Rick is er niet.

Lise: Natuurlijk wel. Roderick is er altijd.

Koen: Hij is... hij is naar zijn werk.

Lise: Gekkie, hij heeft niet eens werk. Hij leeft op de centen van zijn vader. De slimmerd.

Koen: In ieder geval heeft hij het nu te druk. En ik ook. Dus als je me wilt verontschuldigen... (*maakt een gebaar richting deur*)

Lise: Hij verwacht me.

Koen: Daar heeft hij niets over gezegd. Ik denk dat het een vergissing is.

Lise: O.k. we hebben niet precies een dag en een tijd afgesproken. Maar we hebben wel afgesproken dat ik langs zou komen... (*mompelend*) een keer...

Koen: Het komt nu echt slecht uit. Als je volgende week terugkomt, dan heeft hij alle tijd voor je.

Lise: U kunt dit allemaal wel zeggen, maar ik wil het van Roderick zelf horen. Ik ga dus ook niet weg voor ik hem gesproken heb.

Koen: Lise, ik moet je echt vragen te gaan. Zoals je ziet, moet hier alles nog aan kant. En ik verwacht bezoek. Dat kan trouwens elk moment arriveren.

Lise: Hoe bedoelt u, ik verwacht bezoek? U woont hier toch niet?

Koen: Tijdelijk wel.

Lise: Als u gewoon Roderick even roept, kan hij vertellen wat er allemaal aan de hand is. En als inderdaad blijkt dat hij geen tijd heeft, dan ga ik gewoon weer.

Koen: Ik weet het goed gemaakt. Ik geef door dat je geweest bent en dat hij je moet bellen.

Lise: Ik ken dat bellen van mannen. Dat komt er toch niet van.

Koen: Hé, niet zo slecht denken over Rick! Hij is zo trouw als een hond.

Lise: (*wegdromend*) Ja, dat is hij.

Koen: Dus hij belt je echt. Vanavond nog. Dat beloof ik met de hand op mijn eerlijke hart.

Lise: (*geeft Koen een kus op zijn wang die wat geschrokken achteruit deinst*) Wilt u deze ook even aan hem doorgeven?

Koen: (*stottert*) D...doorgeven?

Lise: En zeg hem dat ik heel erg veel van hem houd. O.k.?

Koen: O.k... (*gaat Lise achterna, verlaten samen het podium via linksachter – komt weer terug*) Mwah, Rick had het slechter kunnen treffen. En haar lippen voelden als... als fluweel. Die houd ik mooi zelf. Niks doorgeven. (*weer naar keuken. Roderick komt op vanaf linksachter. Hij draagt een wit blouse, niet gestreken, met daaroverheen een pinguïnpak*)

Roderick: (*handenwrijvend*) Kom maar op, Sophie Stevens. Ik ben helemaal klaar voor je. (*kijkt rond*) Nou ja, klaar. Ik had Koen beter in de huiskamer aan het werk kunnen zetten. Hier moet Sophie ontvangen worden. Niet in de keuken. (*gaat zitten*) Ach, maakt ook niets uit. Ik kan zolang met de beentjes omhoog. (*legt zijn voeten op de tafel – de bel gaat*) Laat ik maar opendoen voor het geval het Sophie is. (*staat op, af naar linksachter*)

Koen: (*op vanuit keuken*) Zal ze dat al zijn? Jemig en het is hier nog zo'n chaos. (*grijpt een kleed wat op een tafel ligt en trekt eraan, zodat alles wat op het tafeltje stond op de grond valt - maakt een hele snelle*

ronde, waarbij hij oude etensresten en etensvoorwerpen in het kleed doet, smijt de hele vracht de keuken in)

Roderick: *(op met achter zich aan een stijve dame)* Mevrouw, ik wil u vragen niet zomaar door te lopen. Mevrouw! *(ziet Koen)* Voor u, heer Van Wassenaar tot Ambtsbergen.

Violet: Violet Valken van Incassobureau Van Wegener en Hendricks. *(steekt hand uit en houdt brief voor Koen)* Ik heb hier een aangetekende brief die ik u persoonlijk dien te overhandigen.

Koen: Maar ik ben niet...

Roderick: Ik wilde de brief voor u aannemen en tekenen, meneer Van Wassenaar tot Ambtsbergen, maar deze mevrouw stond erop hem aan u persoonlijk te overhandigen.

Violet: Zou u de brief aan kunnen nemen? Ik ben geen uithangbord.

Koen: *(pakt brief)* Wat staat er dan in?

Violet: Alhoewel ik van de inhoud van deze brief op de hoogte ben, ben ik niet gemachtigd dit uit te spreken. De brief is voor u persoonlijk. *(Koen wil de envelop openmaken)* Meneer, zou u eerst willen tekenen? De brief is nu namelijk nog niet in uw bezit. Hij is nu nog eigendom van Incassobureau Van Wegener en Hendricks.

Koen: Ik wil toch eerst weten waar ik voor teken.

Roderick: Ja mevrouw, mijn meerdere is een verstandig man. Nooit iets ondertekenen als je niet op de hoogte bent van de inhoud.

Violet: U maakt het lastig. Weet wel, dat de kosten van dit bezoek per minuut gaan. Dwars liggen kost u dus geld.

Roderick: Meneer, eerst lezen! Dat is echt het verstandigst.

Koen: *(wil de brief weer openmaken)*

Violet: Meneer, ik zeg het u nog eenmaal. Als u de brief openmaakt voor u tekent, zal deze ongeldig verklaard worden en moet een nieuwe brief worden opgesteld. Deze administratieve handeling brengt wederom kosten met zich mee, die op uw rekening komen. En u heeft al kosten te vergoeden.

Koen: Ah, u legt mij even uit wat er in deze brief staat.

Violet: *(even geschrokken, direct weer hersteld)* Dat doe ik niet. Tekent u. Nu! Hier! *(duwt het formulier met pen bijna in Koen zijn gezicht)*

Koen: Goed, als u er op staat.

Violet: Nee, ik sta op de grond. Niet op die brief. *(Koen zet een krabbel)* Dank u wel. *(loopt richting deur, maar bekijkt de krabbel)* Meneer, wilt u mij nu in de maling nemen?

Koen: Hoe bedoelt u?

Violet: Alhoewel ik niet elke letter kan lezen, staat hier toch duidelijk iets anders dan Wassenaar of Ambtsbergen. Ik ben op de hoogte van uw dubbele naam, maar daar hoort deze naam niet bij.

Koen: *(bekijkt zijn krabbel)* Och ja, ik heb getekend met de naam van mijn moeder. Ja, soms denk ik te veel aan dat ouwe trouwe mensje en dan ben ik zo vol van haar dat ik haar overal bij betrek.

Violet: Zou u mij de brief weer willen geven?

Koen: Hoezo?

Violet: Een ongeldige handtekening maakt de brief ongeldig in zijn overname. Ik kom u later een nieuw exemplaar brengen. Ik hoop dat uw moeder dan even uit uw gedachten vandaan is. *(pakt brief)*
Goedemiddag! *(loopt naar linkerdeur voor en blijft hier staan)*

Koen: Is er iets?

Violet: U heeft een butler, nietwaar? Is hij niet aangenomen om deuren voor gasten open te houden? *(Koen geeft Roderick een duw richting Violet. Roderick houdt de deur open)* Dank u hartelijk. *(de twee gaan af naar linksvoor)*

Koen: Tjonge, mijn moeder is nog moderner gekleed dan zij. Stijve kaktrut. En een brief van een incassobureau. Rick heeft weer eens meer uitgegeven dan hij heeft... *(Roderick komt terug)*

Roderick: Shit man. Het incassobureau.

Koen: Rick, hoe heb je dat nou weer voor elkaar gekregen? Je vader leent je altijd geld. En toch maak je schulden. Hoe doe je dat?

Roderick: Heb je iets van de inhoud kunnen lezen? Waarin heb ik schulden gemaakt?

Koen: En waarom stuurde je haar op mij af?

Roderick: Hallo, ik speel gewoon mijn rol. Jij bent hier deze week toch de huiseigenaar?

Koen: Ja, voor Sophie. Maar niet voor een of andere onbekende troela. En nou is het nog misgegaan met die handtekening ook en komt ze nog een keer. Stel dat Sophie er dan bij is. Ze zal wel denken.

Roderick: Het is juist mooi meegenomen dat ze vertrokken is met die brief. Dan kan ik uitzoeken waarvoor ze gekomen is en kan ik pa vragen wat geld in te leggen, zodat ik de schuldeiser kan terugbetalen. En dan gaan die kosten voor het incassobureau niet door.

Koen: Rick, je moet echt leren zuiniger te leven. Of zoek in ieder geval een baan te zoeken.

Roderick: Hallo, als mijn vader de pijp uitgaat, neem ik zijn bedrijf over en heb ik nog jaren te gaan.

Koen: *(met zucht)* Ik ben in de keuken.

Roderick: Hoe deed ik het?

Koen: Wat?

Roderick: Als butler?

Koen: Was je maar als een echte butler, dan had je die vrouw kunnen afpoeieren. Of nee, dan had je haar vermoord. De butler heeft het toch altijd gedaan... (*bozig af naar keuken*)

Roderick: (*gaat weer heerlijk onderuit op de bank zitten*) Op zich is dit superhandig. Als er meer schuldeisers aan de deur verschijnen, verwijs ik ze allemaal door naar Koen. Kan hij ze lekker te woord staan... Dit butlerleventje bevalt me beter dan ik dacht... (*de bel gaat. Roderick springt op*) Sophie Stevens, (*maakt buiging*) geheel tot uw dienst. (*af naar linksvoor*)

Koen: (*doet zijn haar netjes, gaat klaar staan met een vriendelijke glimlach*) Dat moet Sophie zijn.

Roderick: (*op vanaf linksvoor, gevolgd door boze buurvrouw Miep*) Maar buurvrouw... Had u dat niet bij uw bezoek, nog geen kwartier geleden, kunnen zeggen? Ik heb nu visite.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto